

гв: и тоа чась приде гласъ ѿ небото ирече: Константине сосъ това знаменіе щешъ даповѣдайшъ сичките дѣшмане твои! И таа ношь като спеше царь, навимъса Гисъса на санъ и мѡ по казъ пакъ онова знаменіе честнаго Крестъ каквото мѡса вѣше навило и на небото, ирече мѡ да направишъ това знаменіе (сиречь крестъ) и даго носатъ прѣдъ войската и сосъ това знаменіе не сѣлтъ Мазѣнтіа щешъ дагоповѣдайшъ, ѡмъ щешъ даповѣдайшъ сичките твои дрѣги дѣшманы и оутрента като станалъ ѿ санъ царь Константинъ, и тоа видѣніе сичко приказалъ на неговыте Болары. И тогава повикалъ ижехъсни масторы златары, и заповѣдалъ имъ да исковатъ такъвъ Крестъ ѿ злато, и даго оукрасятъ сосъ маргаритары и дрѣги безцѣнны камени. Гоше повелѣ на войската сичките да иже образатъ на мѡзрацъте си и на калканъте си знаменіе Крестнсе. Язлочестивый Мазѣнтіа като чѣлъ че иде Константинъ ѿ Італіа сосъ войска на рымъ, и той собралъ безчѣтна многъ войска и сосъ голѣма дѣрзость (кайшмакъ) излазалъ ѿ рымъ итѣрилъ са, на срѣща великагъ царъ Константина, а царъ Константинъ като видѣлъ итѣтакси зарачалъ да понесатъ честный Крестъ прѣдъ войскатамѡ, и катоса срѣшнали двѣте войски и на